

OSD 70/16

ORZECZENIE
OKRĘGOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH
z dnia 18 stycznia 2017 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izbie Radców Prawnych w składzie:

Przewodniczący: r.pr. Jacek Dźdzyk

Sędziowie: r.pr. Dorota Majcherek (sprawozdawca)

r.pr. Agnieszka Superson-Winkowska

Protokolant: apl. radc. Karina Osieleniec

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego: r. pr. Moniki Klonowskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 12.12.2016 r. oraz 18.01.2017 r. sprawy z wniosku Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 9 listopada 2016 r. o ukaranie r. pr. obwinionej o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego polegającego na tym, że w okresie pomiędzy 10.02.2012 – 29.10.2015 r. na szkodę nienależytego wypełniania obowiązków pełnomocnika poprzez:

1. niepodjęcie żadnych czynności w celu wykonania zlecenia pomimo przyjęcia pełnomocnictwa oraz kwoty 551 zł tytułem zaliczki na wynagrodzenie pełnomocnika;
2. nierozliczenia się z pobranej zaliczki w kwocie 551 zł pomimo pisemnego wezwania z dnia 30.03.2014 r.,

tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 o radcach prawnych (Dz.U. 1982 Nr 19, poz. 145, tj. Dz.U. 2015 poz. 233 ze zm.), w związku z art. 6 ust. 1 i art. 12 Kodeksu etyki radcy prawnego w zw. z art. 12 Kodeksu karnego i w zw. z art. 74¹ pkt. 2 Ustawy o radcach prawnych.

ORZEKA

1. Obwinioną r. pr. uznaje za winną popełnienia czynów wyżej opisanych i za to na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych wymierza karę zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego na okres 1 roku.
2. Na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2b ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych orzeka dodatkowo zakaz wykonywania patronatu na okres 2 lat.
3. Na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych radcę prawnego zryczałtowanymi kosztami postępowania w kwocie 1297,10 zł na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych

Dorota Majcherek

Jacek Dźdzyk

Agnieszka Superson-Winkowska

Uzasadnienie

Pismem z dnia 10.12.2014r. Pan [REDAKTOWANO] złożył skargę na r.pr. [REDAKTOWANO] w której zarzucił, że przyjęła zaliczkę na wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 551 zł oraz odebrała pełnomocnictwa do prowadzenia sprawy z wniosku członków wspólnoty mieszkaniowej [REDAKTOWANO] o wyrażenie zgody na dokonanie czynności przekraczającej zakres zwykłego zarządu, a mimo tego nie podjęła żadnej czynności w sprawie oraz nie zwróciła pobranej zaliczki. Skarżący podniósł, że zachowanie r.pr. [REDAKTOWANO] może świadczyć o działaniu z premedytacją w celu wyłudzenia pieniędzy. Rzuca też cień na całe środowisko radców prawnych, co do ich rzetelności. Podniósł, że kwota 551 zł w budżecie emeryta/rencisty jest spora.

Postanowieniem z dnia 23.04.2015r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wszczął dochodzenie w sprawie dopuszczenia się przez radcę prawnego [REDAKTOWANO] przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu postanowień art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych poprzez przyjęcie zlecenia od [REDAKTOWANO] oraz pobranie zaliczki w kwocie 551,00 zł na poczet przyszłego wynagrodzenia, a następnie nie podjęcie jakichkolwiek czynności, które zmierzałyby do wykonania zlecenia, w szczególności brak złożenia wniosku do Sądu, co stanowi wykonanie czynności zawodowych w sposób nieuczciwy i bez zachowania należytej staranności.

W toku prowadzonego dochodzenia w dniu 29.10.2015r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przesłuchał w charakterze świadka skarżącego [REDAKTOWANO]. Ponadto pismem z dnia 29.10.2015r. wezwał radcę prawnego [REDAKTOWANO] do stawienia się w siedzibie Okręgowej Rady Radców Prawnych [REDAKTOWANO] w celu przesłuchania w charakterze świadka. Radca prawny [REDAKTOWANO] nie podjęła korespondencji.

Pismem z dnia 18.10.2016r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wezwał radcę prawnego [REDAKTOWANO] na przesłuchanie w charakterze obwinionej. Następnie w związku z nieusprawiedliwioną nieobecnością na przesłuchaniu, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przesłał radcy prawnemu [REDAKTOWANO]

- 1) postanowienie o przedstawieniu zarzutów wraz z uzasadnieniem;
- 2) pouczenie o obowiązkach i uprawnieniach jako obwinionej w postępowaniu przed Rzecznikiem Dyscyplinarnym;
- 3) zawiadomienie o możliwości zapoznania się z aktami postępowania dochodzeniowego przed wystąpieniem do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego z wnioskiem o ukaranie.

Pismem z dnia 9.11.2016r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego skierował do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANO] wniosek o ukaranie radcy prawnego K. [REDAKTOWANO] J. [REDAKTOWANO] o to, że wykonując zawód radcy prawnego działając jako pełnomocnik z wyboru [REDAKTOWANO], we Wrocławiu, w okresie pomiędzy 10.02.2012r. a 29.10.2015r. nienależycie wypełniała obowiązki pełnomocnika poprzez:

- 1) niepodjęcie żadnych czynności w celu wykonania zlecenia, pomimo przyjęcia pełnomocnictwa od [REDAKTOWANO] oraz kwoty 551 zł tytułem zaliczki na wynagrodzenie pełnomocnika;
- 2) nierozliczenie się z pobranej zaliczki, pomimo pisemnego wezwania z dnia 31.03.2014r.

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust. 1 i art. 12 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 12 Kodeksu Karnego w zw. z art. 74 (1) pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych.

Podczas rozprawy w dniu 12.12.2016r. przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTURA] obwiniona wniosła o odroczenie rozprawy z uwagi na to, że nie została prawidłowo zawiadomiona o terminie przesłuchania przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego. Oświadczyła, że w związku z nieprawidłowym zawiadomieniem nie miała możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz złożenia wyjaśnień i dokumentów. Stwierdziła, że jest w stanie skompletować dokumenty. Podkreśliła, że czyn stanowi znamiona wykroczenia zatem przedawnia się po roku jego karalności.

W związku z powyższym Sąd postanowił odroczyć rozprawę oraz zobowiązał obwinioną do przedstawienia dowodów wraz z pismem przygotowawczym w terminie 7 dni. Obwiniona nie wykonała zobowiązania Sądu oraz nie stawiała się na kolejny termin rozprawy.

Na rozprawie w dniu 18.01.2017r. Rzecznik Dyscyplinarny złożył wniosek o zawieszenie w prawach do wykonywania zawodu na okres jednego roku.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny:

Obwiniona jest radcą prawnym wpisanym na listę radców prawnych prowadzoną przez Radę Okręgowej Izby radców Prawnych [REDAKTURA]

W lutym 2012r. [REDAKTURA] zlecieli obwinionej prowadzenie sprawy w imieniu wspólnoty mieszkaniowej. Nie zawarto umowy w formie pisemnej, wszystkie ustalenia zostały poczynione ustnie. Obwiniona przyjęła zaliczkę na wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 551 zł oraz odebrała pełnomocnictwa do prowadzenia sprawy z wniosku członków wspólnoty mieszkaniowej [REDAKTURA] o wyrażenie zgody na podjęcie czynności przekraczających zakres zwykłego zarządu. [REDAKTURA] w dniu 10.02.2012r. wpłacił obwinionej kwotę 400 zł tytułem zaliczki, zaś dnia 16.02.2012r. dopłatę w kwocie 151 zł. [REDAKTURA] wielokrotnie kontaktował się z obwinioną żądając przekazania informacji o stanie sprawy i był zapewniany przez obwinioną, że sprawa jest w toku. Jednakże pomimo przyjęcia zaliczki i odebrania pełnomocnictw obwiniona nie podjęła żadnej czynności w sprawie. W związku z czym pismem z dnia 31.03.2014r. [REDAKTURA] skierowali do obwinionej pismo z żądaniem natychmiastowego zwrotu pobranej zaliczki, na które obwiniona nie odpowiedziała i do tej pory nie zwróciła pobranych pieniędzy.

Dowód: pokwitowanie odbioru zaliczki k. 4 ;

pismo z dnia 31.03.2014r. k. 3;

zeznania świadka [REDAKTURA] k.12-13.

Orzeczeniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTURA] z dnia 12.01.2015r. radca prawny [REDAKTURA] została uznana za winną popełnienia zarzucanego jej czynu tj. że w dniu 24.11.2011r. w S [REDAKTURA] przyjęła pełnomocnictwo do prowadzenia sprawy dotyczącej świadczenia emerytalnego [REDAKTURA] wraz z wynagrodzeniem w wysokości 600 zł, a następnie nie podjęła żadnych czynności w sprawie ani też nie kontaktowała się z klientem czym naruszyła obowiązek wykonywania czynności zawodowych z należytą starannością tj. przewinienia dyscyplinarnego z art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca

1982r. o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust. 1 i art. 28 ust.5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. W stosunku do radcy prawnego [REDAKTOWANO] orzeczono wówczas karę pieniężną w wysokości 1800 zł.

Dowód: Orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANO] z dnia 12.01.2015r. k.47.

Orzeczeniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANO] z dnia 11.01.2016r. radca prawny [REDAKTOWANO] została uznana za winną popełnienia zarzucanego jej czynu tj. że w okresie od 22.01.2014r. do 24.11.2014r. we Wrocławiu składała do Sądu Rejonowego [REDAKTOWANO] co najmniej w osiemnastu sprawach o sygnaturach akt (...) ponowne wnioski o zwrot części opłaty sądowej w sprawach, w których wnioski takie złożyła już uprzednio i były one negatywnie prawomocnie rozstrzygnięte przez Sąd, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego z art. 3 ust. 2 w zw. z art. 6 ust 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w oraz art. 6 ust 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. W stosunku do radcy prawnego [REDAKTOWANO] orzeczono wówczas karę pieniężną w wysokości 2500 zł.

Dowód: Orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANO] z dnia 11.01.2016r. k.48.

Orzeczeniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANO] z dnia 12.10.2016r. radca prawny [REDAKTOWANO] została uznana za winną popełnienia zarzucanego jej czynu tj. nieuiszczania składek członkowskich oraz składek na ubezpieczenie społeczne od odpowiedzialności cywilnej należnych za okres od 1.01.2008r. do 31.10.2015r. W stosunku do radcy prawnego [REDAKTOWANO] orzeczono wówczas karę nagany.

Dowód: Orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANO] z dnia 12.10.2016r. k.49.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co, następuje:

Zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy oraz ustalenia faktyczne jednoznacznie wskazują na popełnienie przez radcę prawnego [REDAKTOWANO] przewinienia dyscyplinarnego opisanego we Wniosku o ukaranie. Obwiniona pomimo zobowiązania Sądu Dyscyplinarnego nałożonego na rozprawie w dniu 12.12.2016r. do przedstawienia dowodów wraz z pismem przygotowawczym nie przedłożyła żadnych dokumentów oraz nie stawiała się na kolejny termin rozprawy. Ponadto nie usprawiedliwiła niewykonanie nałożonego obowiązku. Taka postawa obwinionej w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wskazują na zawinione popełnienie przez nią zarzucanego jej czynu.

Odnosząc się do zarzutu obwinionej zgłoszonego na rozprawie w dniu 12.12.2016r., że czyn stanowi znamiona wykroczenia zatem przedawnia się po roku jego karalności w okolicznościach niniejszej sprawy Sąd Dyscyplinarny nie podzielił poglądu obwinionej.

W tym miejscu należy wskazać, że zgodnie z art. 70 ust. 1-3 ustawy o radcach prawnych nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, jeżeli od czasu popełnienia przewinienia upłynęły trzy lata, a w przypadkach przewidzianych w art. 11 ust. 2 – rok. W razie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przed upływem wskazanego terminu karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło pięć lat, a w przypadkach przewidzianych w art. 11 ust. 2 – trzy lata. Natomiast jeżeli czyn zawiera znamiona przestępstwa, przedawnienie dyscyplinarne następuje dopiero z upływem okresu przedawnienia karalności przestępstwa.

W ocenie Sądu Dyscyplinarnego zachowanie obwinionej nie stanowiło jednorazowej czynności ale stanowiło kilka czynów popełnionych w okresie od 10.02.2012r. do 29.10.2015r. tj. do dnia przesłuchania skarżącego, który zeznał, że obwiniona do tej pory nie podjęła czynności w sprawie oraz nie zwróciła pieniędzy. W pierwszej kolejności obwiniona w dniu 10.02.2012r. przyjęła zlecenie oraz zaliczkę tytułem wynagrodzenia w kwocie 400 zł. Następnie w dniu 16.02.2012r. przyjęła dopłatę w kwocie 151 zł. Pomimo przyjęcia zaliczki i odebrania pełnomocnictw obwiniona nie podjęła żadnej czynności w sprawie oraz nie rozliczyła się z pobranych pieniędzy pomimo pisemnego wezwania z dnia 31.03.2014r. Postanowieniem z dnia 23.04.2015r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wszczął dochodzenie w sprawie dopuszczenia się przez radcę prawnego [REDAKTOWANE] przewinienia dyscyplinarnego, a zatem z zachowaniem trzyletniego terminu przewidzianego w art. 70 ust. 1 ustawy o radcach prawnych. Należy bowiem przyjąć, że skoro obwiniona nie podejmowała żadnych czynności w sprawie, a nadto pismem z dnia 31.02.2014r. została wezwana do zwrotu pieniędzy, to trzyletni termin określony w powołanym przepisie nie upłynął. Z tych samych względów należało stwierdzić, że nie upłynął również pięcioletni okres przewidziany w art. 70 ust. 2 ustawy o radcach prawnych. Co więcej działanie obwinionej polegające nie tylko na nierozliczeniu się z pieniędzy i niepodjęciu czynności ale i również na wielokrotnym zapewnianiu skarżącego przez obwinioną, że sprawa jest w toku może świadczyć o działaniu z premedytacją, czyli na wprowadzeniu w błąd w celu uzyskania korzyści majątkowej. Takie zachowanie niezależnie od wysokości poniesionej szkody wypełnia znamiona przestępstwa określonego w art. 286 k.k. Jak wskazuje SN w wyroku z dnia 18 lutego 2010 r. (III KK 295/2009) występki określony w art. 286 § 1 k.k. przewiduje w § 3 wypadek mniejszej wagi, ale nie należy do tzw. przestępstw przepołowionych. W konsekwencji nie ma swojego odpowiednika w kodeksie wykroczeń, jak ma to miejsce w przypadku kradzieży bądź przywłaszczenia. Z tego powodu, oszustwo na kwotę niższą niż ¼ minimalnego wynagrodzenia będzie traktowane jako występki a nie wykroczenie, jak ma miejsce w przypadku kradzieży. Tymczasem zgodnie z art. 101 § 1 pkt 4 k.k. karalność przestępstwa z art. 286 § 3 k.k. ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło 5 lat.

Mając powyższe na uwadze uznając obwinioną za winną popełnienia zarzucanych czynów Okręgowy Sąd Dyscyplinarny na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych wymierzył obwinionej karę zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego na okres jednego roku oraz na podstawie art. 65 ust. 2b ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych karę zawieszenia prawa do wykonywania patronatu na okres dwóch lat.

Biorąc pod uwagę charakter przewinienia, w tym w okoliczności jego popełnienia (osoba pokrzywdzona jest emerytem) w ocenie Sądu Dyscyplinarnego orzeczona kara jest adekwatna. Sąd wziął również pod uwagę, że obwiniona była do tej pory wielokrotnie karana, w tym za przewinie podobne (orzeczenie z dnia 12.01.2015r.). Dotychczas stosowane wobec obwinionej kary tj. nagany oraz kary pieniężne nie wpłynęły na postawę obwinionej.

Orzeczenie o kosztach postępowania oparto o art. 706 ust. 2 ustawy o radcach prawnych mając na względzie, iż wydane zostało orzeczenie o ukaraniu.

Zgodnie z art. 704 w zw. z art. 54 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. t.j.2016 r., poz. 233 z późn.zm.) niniejsze orzeczenie nie jest prawomocne i służy od niego prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie, w terminie 14 dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem za pośrednictwem tutejszego Sądu.

Krzysztof Winiarski

10000 Dicydyh

Dowata Nijdu